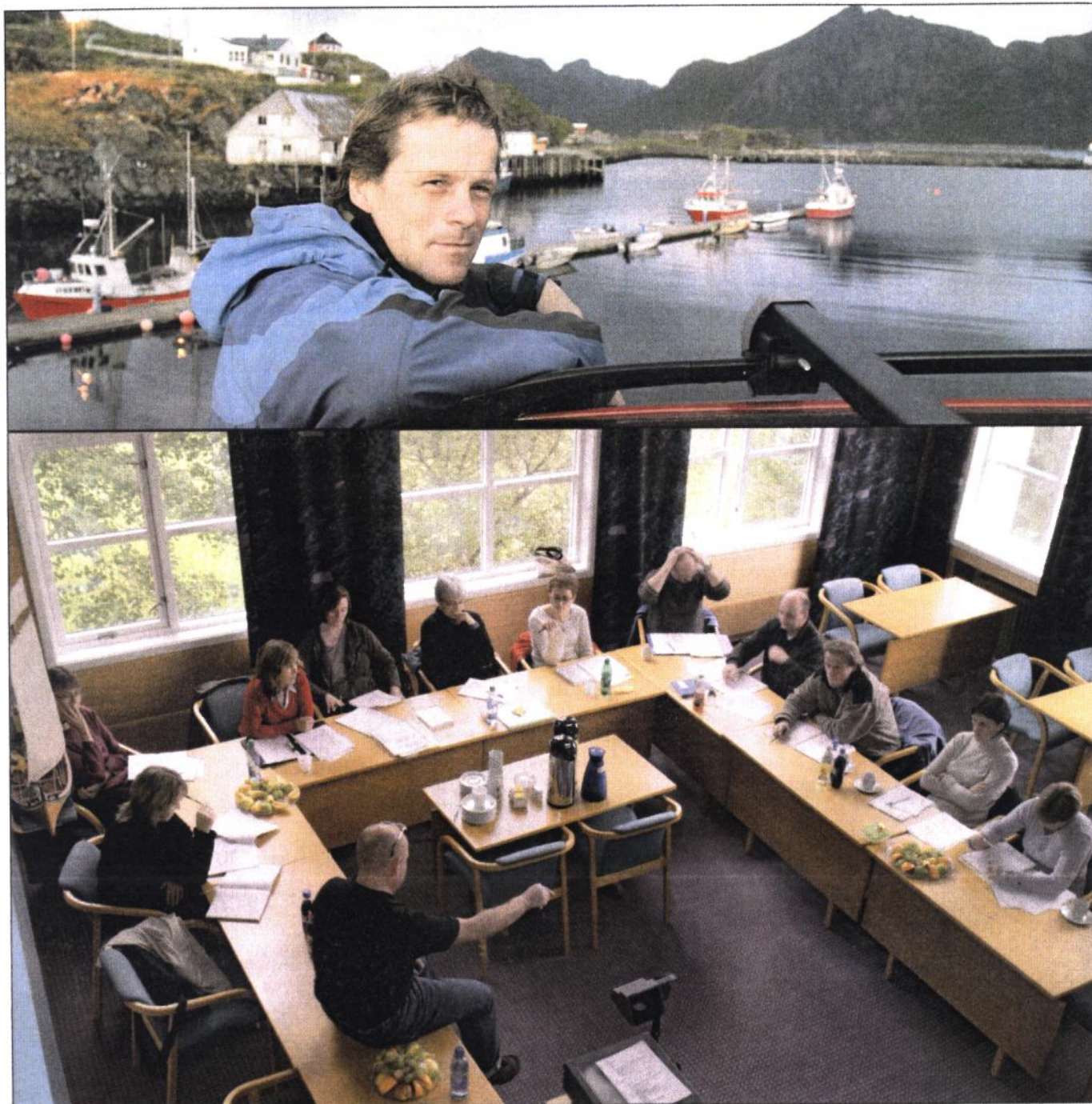


# KOMMUNELEGEN

*et umulig arbeid fullt av muligheter*

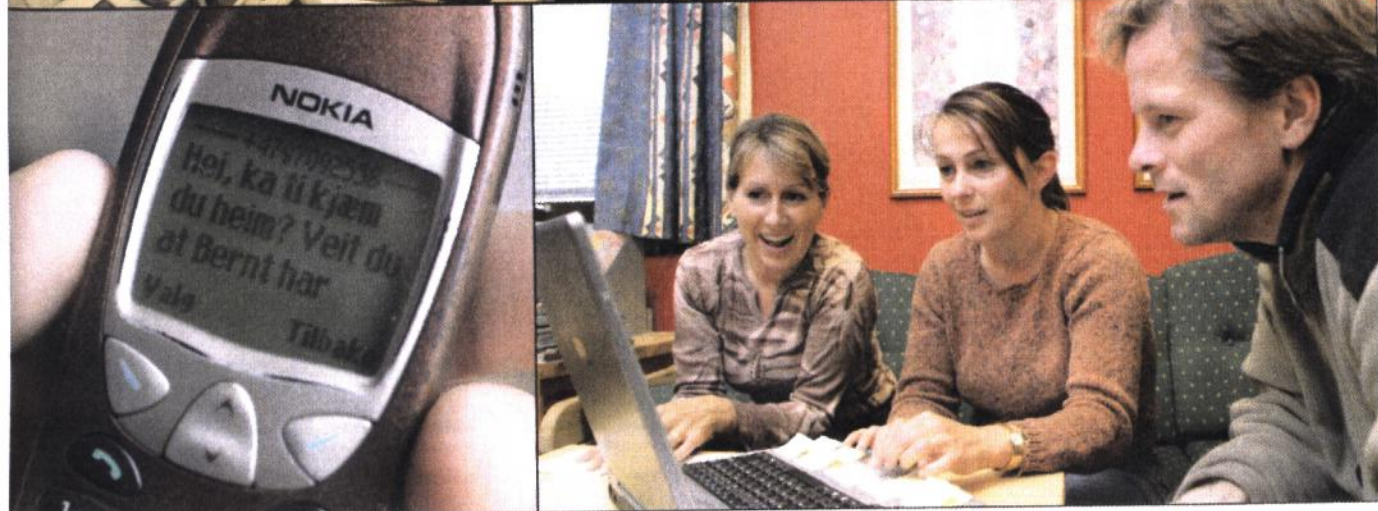
Anders Svensson arbeider som kommunelege 1 i en liten fiskerikommune i Vesterålen.

Fotograf Mic Calvert har fulgt ham i ei uke. Her er deres beskrivelse av en kommuneleges hverdag.



# LEGE 1

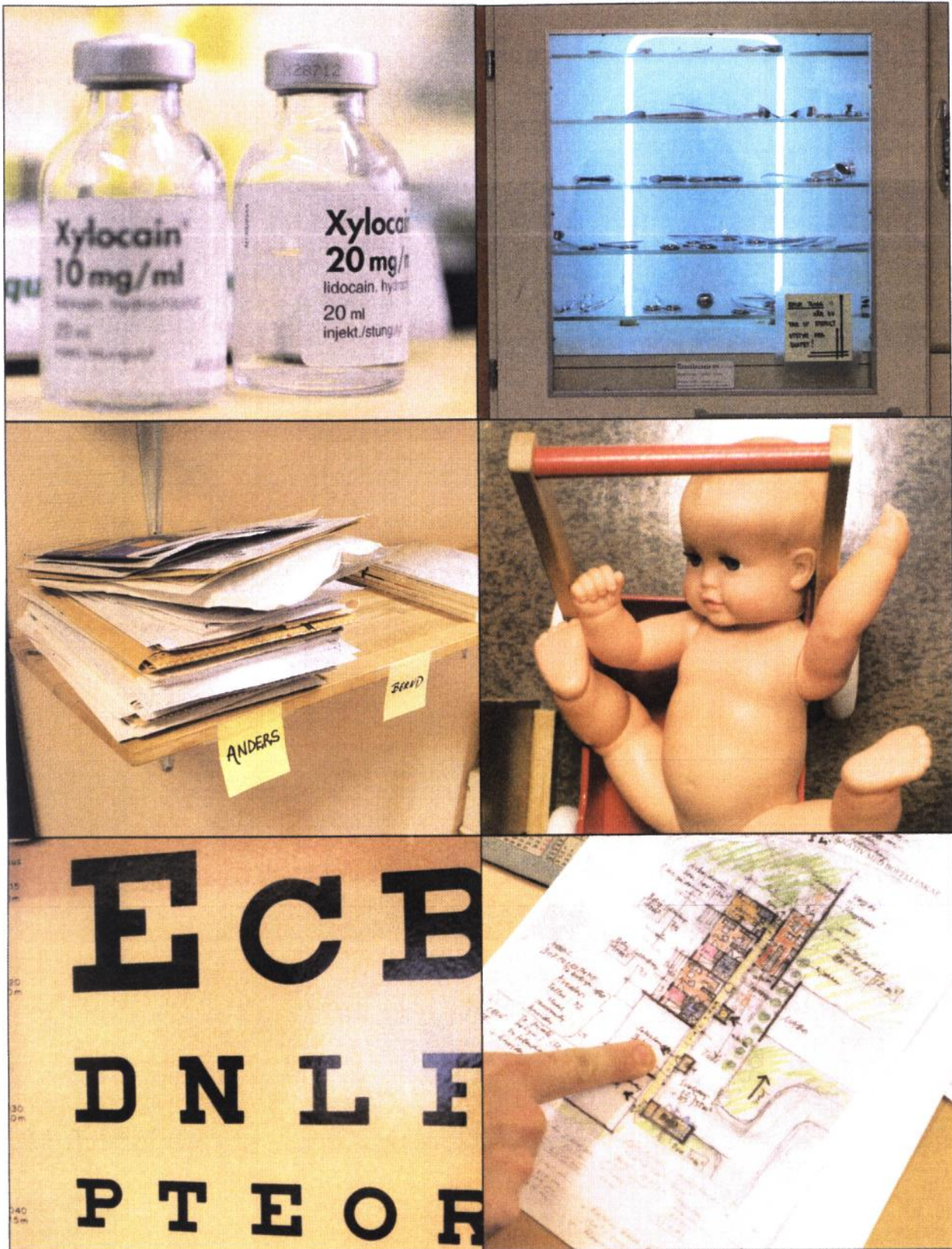
Dagen består av møter, med medarbeidere og motarbeidere, pasienter og politikere. Møter for å bote, hjelpe og trøste, for å planlegge og skape. Og for å spare penger. «Dei må bruke pengar berre på det som er lovpålagt og spare på alt anna» Per Kristian Foss (nrk.no, 8. oktober 2004)



«Hei, ka ti kjem du hjem? Veit du at Bernt har sagt opp? Kaos!! Kom heim. Hilsen oss som e igjen på kontore» 1. september 2004 kl. 09.12.



Men uansett hvor mye takknemlighet vi møter, uansett hvor mye tilfredsstillelse arbeidet gir, så investerer vi mer følelser, engasjement og energi enn det vi får tilbake. På en eller annen måte må vi fylle opp lagrene, lade batteriene.

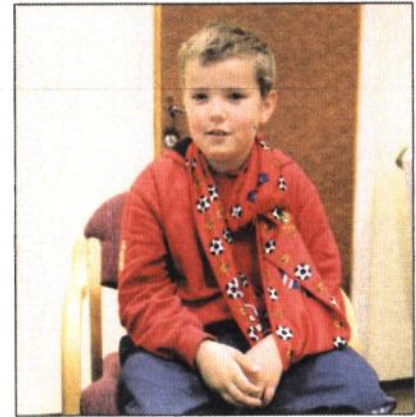
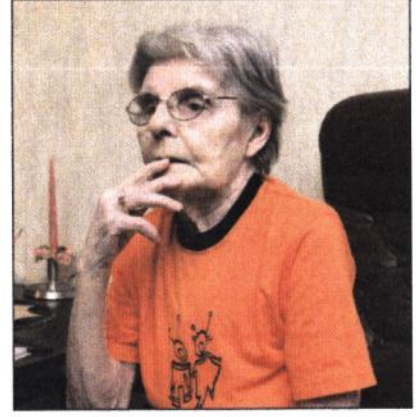
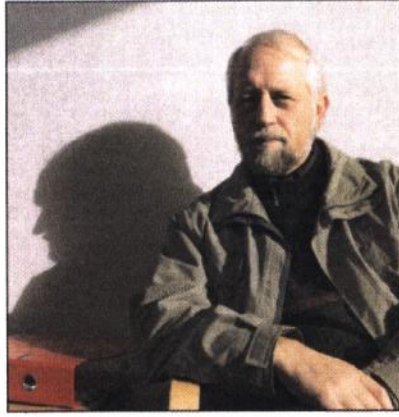


*Som kommunelege arbeider du i samfunnet, i det lille samfunnet på legekontoret, i det større samfunnet i helse og sosialetaten og i det enda større, men likevel lille samfunnet i Bø i Vesterdalen. De fleste som arbeider som kommuneleger er ikke spesialister i samfunnsmedisin, men vi blir etter hvert spesialister på det samfunnet vi bor i. Drivkraften er lojalitet.*



*Pasientrettighetsloven § 2-1*

*«Retten til helsehjelp gjelder bare dersom pasienten kan ha forventet nytte av helsehjelpen, og kostnadene står i rimelig forhold til tiltakets effekt»*



**NI**

*pasienter, ni individer, ni mennesker – en halv dag.*

